

liig julgeks, et saggedaste lastega seltsis ühhest pima kaufist sõid. Kõne mürriestamist piddasid naad ühhe isefääralise jumala tööks, kedda „wanna tadiks ehk toittaks“ hüüdsid, ja kui kõule mürriestas, siis ütlesid: „Wanna - taat murriestab, woi paugutab nuiaga wasto tõrre põhja.“ Omma surnuttele pannid Gesslassed keigeuhkemad rided selga, istusid siis furno ette mahha, jõid ja priiskasid hästi ja pallusid surnut, et temma nende peäle allati wõttaks mõttel- da ja neid melespidada. Naesed ulgusid sure hea- lega ja teggid ni paljo kassa kui jõudsid ning küsisid furno käest: „Mikspärrast surrid sa ärra, eks sul olnud hea ello meie jures? Eks sul olnud hea naene, hea mees j. t. s.? Nenda nimmetasid naad küsides keif furno järreljänud maia ja warra, naese ja lapsed, põldo ja weiksid ja küsisid ikka ueste: mikspärrast, mikspärrast olled sa ärrasurnud? — Kui selle- ga wimaks walmis said, ja surnud ikka weel ei taht- nud üllestousta, siis pannid tedda wantri peäle ja wisid haua jure; saatjattel ollid sõariistad, pigid, oddad ja moögad käes, nendega wehklesid nemmad tule kätte ja küssendasid: „Tagganege keif furjad waimud ja tontid nüüd kaugele meie surnust ärra!“ Surnule andsid suggu rahha, mõnned hõbbe asjad,

roga ja jomaaega kassa, et neil teises mailmas omma üllepidamiseks ka middagi wõtta olleks. Naeste- rahwa surnule pannid nõela ja niti kassa, et kui tal pitka tee peäl rided katti lähhawad, neid woiks par- randada. — Keige noorem poeg pärris isä koha, agga piddi ka ühtlase emma toitma, ni kaua kui el- las. Kui isä poiaga kokko ei leppinud, siis piddi wannake maiast wäljamineema; sai ta omma sängi, mis pari õlle kõrrest kokkokeratud siddemega temma selga sentud, õnnega toa uksest wälja kanda, enne kui siddes katti läks, siis jäi säng temmale pärrandusseks, kui mitte, siis piddi keigest lahti ja paljas ommast ello maiast wäljaastuma. Se aesi on meile keige- hirmsam ja halledam meie Gesti - rahwast kuulda. Mis woisid nisuggused lapsed taewa Jäsa käest muud lota, kui wiha ja needmist aialikkult ja iggaweste.

Gesti pagganod pühbitsesid ka surnutte wälles- tusse pühha. Agga mil kombel? Mis muud kui pag- ganotte ullo tempudega. Naad küsid toa woi sauna ahjud hästi pallawaks ja kandsid rohkeste roga ja jomaaega lauale, pannid sedda surnutte ette, toa ja filma walgukses põlles üks hea suur peerg seina praos sees woi ahjo külges, siis pallusid omma wan- nemad ja wannemate wannemad mitmest põlwest